

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY

Warszawa, 3 września 2020 r.

DIH-1.709.41.2020.AWS

DECYZJA DIH-1/24/2020

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 256), art. 1 ust. 3, art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2019 r. poz. 1668 z późn. zm.), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów - po rozpatrzeniu odwołania przedsiębiorcy „SALMON” Spółka z o. o. z siedzibą w Pułtusku od decyzji PO.110.C.44.2020.PC Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Warszawie z dnia 19 czerwca 2020 r. (nr akt kontroli: DC.8361.32.2020), którą ww. przedsiębiorcy wymierzono, w oparciu o art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 178), karę pieniężną w wysokości 1.000 zł (słownie: tysiąc złotych), z tytułu nieuwidocznienia cen w miejscu sprzedaży w przypadku 20 partii towarów - **utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.**

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 31 stycznia 2020 r., na podstawie art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2019 r. poz. 1292 z późn. zm.), zwanej dalej „*Prawem przedsiębiorców*”, Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Warszawie, zwany dalej również „*Mazowieckim WIH*”, zawiadomił ww. przedsiębiorcę, zwanego dalej również „*stroną*”, o zamiarze wszczęcia kontroli w zakresie przestrzegania przepisów ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 178), zwanej dalej „*ustawą o informowaniu o cenach*” oraz rzetelności uwidaczniania cen dla konsumentów. Przedmiotowe pismo strona odebrała w dniu 3 lutego 2020 r.

W toku kontroli przeprowadzonej w dniach 21 lutego - 4 marca 2020 r. przez inspektorów reprezentujących Mazowieckiego WIH, w sklepie spożywczo-przemysłowym ... w Pułtusku należącym do strony, sprawdzono m. in. przestrzeganie przepisów ustawy o informowaniu o cenach w odniesieniu do losowo wybranych 200 asortymentów produktów,

znajdujących się w ofercie handlowej, stwierdzając, że przy następujących 20 rodzajach artykułów, tj.:

1. Kremowy żel pod prysznic,
2. Olejkowy żel pod prysznic,
3. Maszynka do golenia Venus,
4. Maszynka Wilkinson extra,
5. Gillette mach 3,
6. Chipsy ziemniaczane krabowe strong,
7. Chipsy ziemniaczane Crunchips,
8. Chrupki z soczewicy,
9. Chipsy Chakalaka Crunchips,
10. Chipsy zielona cebulka Crunchips,
11. Chipsy pikantna papryka i ser Crunchips,
12. Rodzynki sułtańskie,
13. Orzeszki arachidowe w czekoladzie,
14. Rodzynki królewskie w czekoladzie,
15. Żurawina w czekoladzie,
16. Wiśnia w czekoladzie,
17. Migdały w czekoladzie,
18. Haribo kostki,
19. Mix bakali zastrzyk energii,
20. Mix ziaren do sałatek;

w miejscu sprzedaży detalicznej nie uwidoczniono cen, co stanowiło naruszenie wymagań art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach oraz § 3 ust. 1 rozporządzenia Ministra Rozwoju z dnia 9 grudnia 2015 r. w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług (Dz. U. z 2015 r. poz. 2121), zwanego dalej „rozporządzeniem w sprawie uwidaczniania cen”. Powyższe udokumentowano w protokole kontroli (nr akt kontroli: DC.8361.32.2020), w tym w załącznikach 1-3 do tego protokołu stanowiących zestawienie ocenianych produktów.

W związku ze stwierdzonymi nieprawidłowościami, pismem z dnia 26 maja 2020 r. (zawiadomienie PO.110.C.44.2020.CZP) Mazowiecki WIIH poinformował stronę o wszczęciu postępowania administracyjnego w przedmiocie nałożenia, na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, kary pieniężnej z tytułu niedopełnienia obowiązku wynikającego z art. 4 ww. ustawy w związku z § 3 ust. 1 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen oraz o przysługującym stronie prawie do wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów. Niniejsze pismo zostało doręczone stronie w dniu 28 maja 2020 r.

Strona skorzystała z przysługującego jej prawa i pismem z dnia 4 czerwca 2020 r. złożyła wyjaśnienie dotyczące przyczyn nieprawidłowości wykrytych w trakcie kontroli. W przedmiotowym piśmie wyjaśniła m. in., iż w dniu kontroli u ww. przedsiębiorcy odbywała się również spodziewana dostawa towaru, a w momencie kontroli towar był wykładany przez

pracowników, co spowodowało braki cen na produktach. Strona podniosła także, iż boryka się trudnościami polegającymi na brakach personelu spowodowanych kryzysem na rynku pracy w powiecie pułtuskim oraz spadku obrotów firmy, podkreślając tym samym, iż wdrożyła procedury oraz przeszkoliła szkolenie wszystkich pracowników w zakresie obowiązku uwidaczniania i aktualizowania cen towarów oferowanych do sprzedaży. Przedsiębiorca przekazał również organowi pierwszej instancji informację o wielkości przychodów.

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, Mazowiecki WIIH decyzją nr PO.110.C.44.2020.PC z dnia 19 czerwca 2020 r. (nr akt sprawy: DC.8361.32.2020), nałożył na ww. przedsiębiorcę karę pieniężną w wysokości 1.000 zł (słownie: jeden tysiąc złotych), na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, z tytułu niedopełnienia obowiązku wynikającego z art. 4 ww. ustawy w związku z § 3 ust.1 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen.

Pismem z dnia 24 czerwca 2020 r. strona, za pośrednictwem Mazowieckiego WIIH, złożyła do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwanego dalej również „Prezesem UOKiK”, odwołanie od ww. decyzji, wnosząc o zmniejszenie kary bądź jej anulowanie. W uzasadnieniu strona podniosła, że „braki cen były chwilowe i wynikały z faktu, że towar był w trakcie wykładania na półki”, a nowy pracownik w pierwszej kolejności dokonał wyłożenia różnego asortymentu na półki bez uprzedniego wydrukowania cen. Zdaniem strony wszystkie uchybienia wynikały z błędu popełnionego przez pracownika, który nie zdawał sobie sprawy z konsekwencji chwilowego braku cen na towarach. W odwołaniu strona wniosła także, iż kara pieniężna nałożona przez Mazowieckiego WIIH jest bardzo wysoka oraz krzywdząca, zważywszy na obecną sytuację spowodowaną przez COVID-19. Wskazała ponadto, iż firma znajduje się w trudnej sytuacji finansowej, ponieważ jej obroty w trakcie trwania pandemii znacząco zmalały.

Pismem z dnia 10 lipca 2020 r. Prezes UOKiK zawiadomił stronę o wszczęciu postępowania administracyjnego w związku z wniesionym odwołaniem oraz poinformował, że przed wydaniem rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie, stronie biorącej udział w postępowaniu administracyjnym przysługuje, na mocy art. 10 Kpa, prawo do zapoznania się z aktami sprawy, a także wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań.

Strona nie skorzystała z przysługujących jej uprawnień.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 4 ustawy o informowaniu o cenach, w miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług uwidacznia się cenę oraz cenę jednostkową towaru (usługi) w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen.

W myśl § 3 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen, cenę uwidacznia się w miejscu ogólnodostępnym i dobrze widocznym dla konsumentów, na danym towarze, bezpośrednio przy towarze lub w bliskości towaru, którego dotyczy.

Cenę oraz cenę jednostkową uwidacznia się w szczególności:

- 1) na wywieszce;

- 2) w cenniku;
- 3) w katalogu;
- 4) na obwolucie;
- 5) w postaci nadruku lub napisu na towarze lub opakowaniu.

W myśl § 4 ust.1 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen, cena jednostkowa dotyczy odpowiednio ceny za:

- 1) litr lub metr sześcienny - dla towarów przeznaczonych do sprzedaży według objętości;
- 2) kilogram lub tonę - dla towarów przeznaczonych do sprzedaży według masy;
- 3) metr lub metr kwadratowy - dla towarów sprzedawanych według długości lub powierzchni;
- 4) sztukę - dla towarów przeznaczonych do sprzedaży na sztuki.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, jeżeli przedsiębiorca nie wykonuje obowiązków, o których mowa art. 4 ustawy o informowaniu o cenach, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej nakłada na niego, w drodze decyzji, karę pieniężną do wysokości 20.000 zł.

Przepis ten nakazuje zatem wojewódzkiemu inspektorowi Inspekcji Handlowej wymierzyć karę pieniężną podmiotowi, który nie wykonuje obowiązku określonego w ww. przepisach, choćby naruszenie miało charakter jednostkowy, a w trakcie kontroli przystąpiono do wykonywania zaleceń inspektorów i na dzień wszczęcia postępowania wszystkie nieprawidłowości były wyeliminowane.

Ustalając wysokość kary pieniężnej, zgodnie z art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej uwzględnia stopień naruszenia obowiązków oraz dotychczasową działalność przedsiębiorcy, a także wielkość jego obrotów i przychodu.

W niniejszej sprawie, w toku kontroli przeprowadzonej u przedsiębiorcy stwierdzono, że w przypadku 20 asortymentów produktów (na 200 asortymentów skontrolowanych) nie uwidoczniło ich cen. W związku ze stwierdzonymi nieprawidłowościami, Mazowiecki WIIH nałożył w drodze decyzji karę pieniężną w wysokości 1.000 zł na ww. przedsiębiorcę, który nie dopełnił powyższego obowiązku wynikających z art. 4 ustawy o informowaniu o cenach. Stan faktyczny zgromadzony w protokole kontroli i załącznikach to tego protokołu nie budzi żadnych wątpliwości organu drugiej instancji. Mazowiecki WIIH słusznie uznał, że niewidocznienie cen na znajdujących się w ofercie handlowej towarów utrudnia konsumentom poznanie i porównanie towarów, co narusza w istotnym stopniu narusza jego interesy. Naruszenie to dotyczyło 20 produktów spośród 200 skontrolowanych, co stanowi 10 % towaru oferowanego do sprzedaży.

Jak wynika z treści skarżonej decyzji Mazowiecki WIIH przy ustalaniu wysokości kar pieniężnej kierował się wytycznymi wynikającymi z art. 6 ust 3 ustawy o informowaniu o cenach, dokonując prawidłowej, zdaniem Prezesa UOKiK, oceny stopnia naruszenia obowiązków, dotychczasowej działalności przedsiębiorcy oraz wielkości jego obrotów i przychodu.

Odwołując się od decyzji strona wniosła o zmniejszenie kary pieniężnej bądź jej anulowanie. W uzasadnieniu podniosła, że nieprawidłowości stwierdzone w trakcie kontroli wynikały z błędu pracownika, który nie zdając sobie sprawy z konsekwencji prawnych wynikających z braku uwidocznienia cen na produktach w miejscu sprzedaży, wyłożył towar na półki bez uprzedniego nadrukowania cen. Zdaniem strony brak cen miał charakter chwilowy, a nałożona na nią kara jest bardzo wysoka oraz krzywdząca. Ponadto, strona podkreśliła, że w związku z trwającą w ostatnim czasie pandemią spowodowaną COVID-19 oraz brakami personelu firma znajduje się w bardzo trudnej sytuacji finansowej, a jej obroty znacząco zmalały (koszty przewyższają zyski).

Odpowiadając na powyższe argumenty strony, Prezes UOKiK w pierwszej kolejności wyjaśnia, że podmioty działające na rynku są zobowiązane do znajomości obowiązujących przepisów prawa i jego przestrzegania. Nieznajomość przepisów bądź argumentacja wskazująca, że uchybienia polegające na braku uwidocznienia cen „wynikały z błędu pracownicy, która nie zdawała sobie sprawy jakie poważne skutki może mieć chwilowa nieobecność cen” nie może w tym wypadku stanowić okoliczności łagodzącej, tym bardziej że strona funkcjonuje na rynku od 2002 r., a zatem winna znać obowiązujące przepisy i odpowiednio je stosować.

Prezes wskazuje dalej, iż kara pieniężna wymierzana na gruncie przepisów o informowaniu o cenach powinna odpowiadać także wymogom wskazanym przez prawodawcę unijnego, tzn. być skuteczna, proporcjonalna i odstrasżająca w myśl art. 8 dyrektywy nr 98/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r. w sprawie ochrony konsumenta przez podawanie cen produktów oferowanych konsumentom (Dz. Urz. UE L80/27 z 18.3.1998). Skuteczność kary przejawia się możliwości jej nałożenia i wyegzekwowania. Aby kara była odstrasżająca jej wysokość powinna być dotkliwa dla przedsiębiorcy, ale nie eliminować go z rynku. Kara nałożona na podmiot musi także spełniać funkcję prewencyjną oraz dyscyplinująco-represyjną, tj. winna stanowić ostrzeżenie dla przedsiębiorcy, mające na celu niedopuszczenie do powstania nieprawidłowości w przyszłości. Wymierzona kara powinna być proporcjonalna, tj. właściwa do osiągnięcia zakładanego celu jakim jest zapewnienie, aby w obrocie dostępne były tylko towary lub usługi opatrzone odpowiednimi informacjami o cenach.

Odnosząc się do argumentacji strony, która w odwołaniu kwestionowała wysokość kary pieniężnej nałożonej przez Mazowiecki WIH, Prezes UOKiK uznał, iż kary w wysokości 1.000 zł nie można było uznać za wygórowaną, ponieważ została ona wymierzona w sposób proporcjonalny i adekwatny do popełnionego naruszenia.

Po ponownym przeanalizowaniu powyższych przesłanek Prezes UOKiK zważył i stwierdził:

- **stopień naruszenia obowiązków:** w toku czynności kontrolnych w sklepie spożywczo-przemysłowym w Pułtuskach należącym do przedsiębiorcy ... przy 20 produktach (na 200 skontrolowanych) stwierdzono brak uwidocznienia cen. Powyższe stanowi naruszenie art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach w związku z § 3 ust. 1 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen. Cena towaru należy do podstawowych, istotnych elementów wpływających bezpośrednio na podjęcie decyzji związanych z zakupem przez konsumentów, zaś cena jednostkowa jest podstawowym kryterium obiektywnej informacji o wartości towaru wyrażonej w jednostkach pieniężnych, szczególnie

w kontekście porównania jej z takimi wartościami innych towarów - podobnych pod względem przeznaczenia, ale o odmiennych cechach np. co do marki, producenta, ilości wzornictwa, poziomu technicznego itp. W świetle powyższego brak uwidocznienia cen pozbawia konsumentów należytej informacji o oferowanych produktach. Z kolei, brak cen jednostkowych uniemożliwia konsumentom porównanie oferowanych towarów z towarami podobnymi, lecz o innej masie lub objętości, a co za tym idzie utrudnia konsumentom wybór odpowiedniego dla nich towaru. Nie sposób więc uznać, że brak uwidocznienia cen bądź cen jednostkowych nie ma istotnego charakteru. Przechodząc na grunt przedmiotowej sprawy, należy uznać, iż stopień naruszenia obowiązków był znaczny, ponieważ uchybienia w zakresie braku cen dotyczyły 20 produktów spośród 200 skontrolowanych;

- **dotychczasowa działalność podmiotu:** zgodnie z ustalonym stanem faktycznym strona prowadzi działalność gospodarczą od 2002 r. Analizując powyższą przesłankę należy wziąć pod uwagę fakt, iż nie stwierdzono, by strona wcześniej naruszyła przepisy o informowaniu o cenach. Z drugiej jednak strony, przez stosunkowo długi okres prowadzenia działalności gospodarczej przedsiębiorca winien był nabyć niezbędną wiedzę o obowiązkach jakie na nim ciążyą, albowiem obowiązek umieszczania cen na produktach i ich uwidaczniania w miejscu sprzedaży wynika z podstawowych przepisów i powinien być bezwzględnie przestrzegany;
- **wielkość obrotów i przychodu:** odnosząc się do trzeciej przesłanki określonej w art. 6 ust. 3 ww. ustawy należy stwierdzić, że strona przekazała organowi pierwszej instancji informację o wielkości przychodu osiągniętego w 2019 r., zaś organ pierwszej instancji uwzględnił informację o wysokości przychodu strony przedstawioną w toku postępowania administracyjnego.

Mając na względzie powyższe, po ponownym przeanalizowaniu zgromadzonego materiału, organ odwoławczy uznał odwołanie strony za bezzasadne. W ocenie Prezesa UOKiK, wymierzona stronie kara została ustalona w sposób prawidłowy w oparciu o przesłanki zawarte w art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach.

Zdaniem Prezesa UOKiK, w niniejszej sprawie nie ma również podstaw do zastosowania art. 189f § 1 pkt 1 Kpa, tj. odstąpienia od nałożenia kary i wystosowania pouczenia. Przepis ten przewiduje dwa warunki, które muszą zostać spełnione łącznie, aby organ mógł odstąpić od nałożenia na przedsiębiorcę kary pieniężnej. Po pierwsze waga naruszenia musi być znikoma, przez co należy rozumieć, że istotność, znaczenie oraz rozmiar naruszonego obowiązku są niewielkie. Drugim warunkiem uzasadniającym odstąpienie od nałożenia kary pieniężnej jest zaprzestanie naruszania prawa przez stronę. Faktem jest, że w niniejszej sprawie strona usunęła stwierdzone nieprawidłowości. Podkreślić należy jednak, że w trakcie kontroli ustalono, iż w przypadku 10% skontrolowanych produktów nie dopełniono wynikającego z art. 4 ust. 1 ustawy obowiązku tj. nie uwidoczniono cen i cen jednostkowych. Konsumentów nie wiedzieli jaka jest cena oferowanych produktów jak również nie mogli porównać cen podobnych towarów o różnych ilościach nominalnych, a w konsekwencji dokonać najkorzystniejszego dla nich wyboru. Stąd też wagi naruszenia nie można uznać za znikomą.

Nie została spełniona również przesłanka z pkt 2 art. 189f § 1 Kpa, ponieważ nie była wydana przez inny uprawniony organ administracji publicznej prawomocna decyzja nakładająca na stronę za to samo zachowanie administracyjną karę pieniężną, jak również strona nie została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, czy też prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe, a kara ta spełniałaby cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Podsumowując, z uwagi na nieprzestrzeganie przepisów w zakresie informowania o cenach skutkujące istotnym naruszeniem interesów konsumentów, Prezes UOKiK nie znalazł argumentów przemawiających za zmianą decyzji organu pierwszej instancji na korzyść strony. Utrzymując w mocy zaskarżoną decyzję Mazowieckiego WIiH, Prezes UOKiK miał na uwadze całokształt okoliczności sprawy, zarówno łagodzących, jak i obciążających, w szczególności stopień naruszenia, dotychczasową działalność oraz wielkość osiąganego przychodu. Podsumowując przeprowadzone rozważania, Prezes UOKiK stwierdził, że złożone przez stronę odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie, a zaskarżoną decyzję należy utrzymać w mocy.

Prezes UOKiK, stosownie do art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, jest organem wyższego stopnia w stosunku do wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej. Wobec powyższego, w myśl art. 127 § 2 Kpa w związku z art. 1 ust. 3 ustawy o Inspekcji Handlowej, Prezes UOKiK jest organem właściwym do rozpatrzenia wniesionego odwołania.

Stosownie do art. 7 ust. 1 i 3 ustawy o informowaniu o cenach, karę pieniężną, o której mowa w sentencji decyzji, stanowiącą dochód budżetu państwa, należy uiszczyć na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Warszawie w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja o nałożeniu kary stanie się ostateczna.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 Kpa, organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes UOKiK orzekł, jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
  - do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
  - ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
  - ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;

- ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o zwolnienie od kosztów albo przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.
  4. Do należności pieniężnych w postaci kar pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 1325).

Podstawa prawna pouczenia:

Art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 2325); § 1 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 221 poz. 2193 z późn. zm.); art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 178).

Z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/